

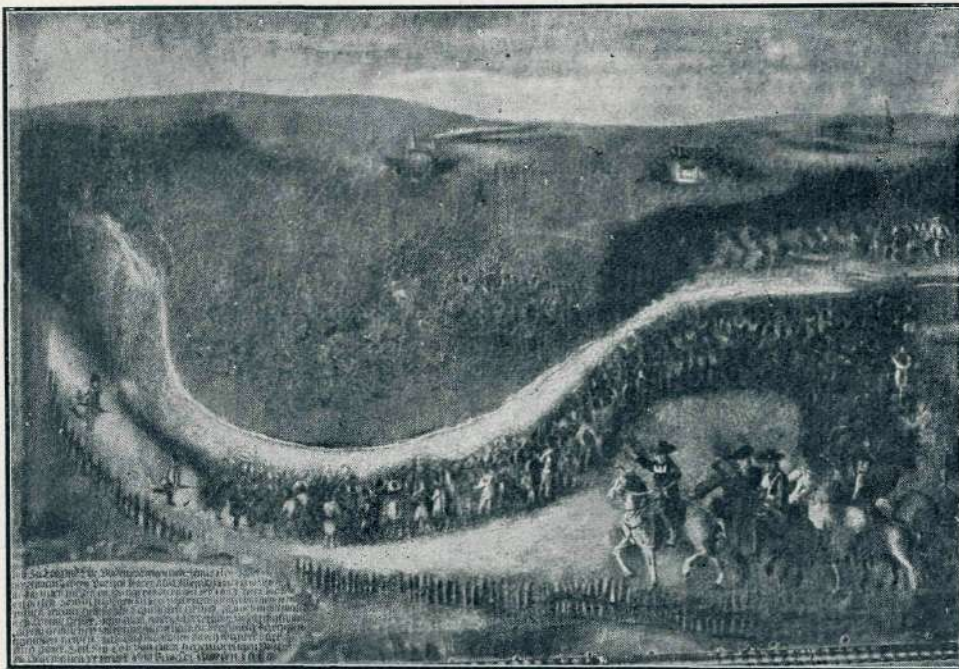
ne bi imeli proti temu: sistem je tak, in taki ljudje imajo pot pred seboj. Toda Marjanović je dosledno in do skrajnosti negativen. Nasproti Ivo Mikcu postavi Mirka in Jelico. Mirko nasprotuje Mikcu pri volitvah in dela za opozicionalno stranko, a Marjanović nam s slastjo razlaga, da je Mirko „navdušen norec“ in njegov šef, ki ga kandidira opozicija, „prebrisan lopov“, ter nam z veseljem pripoveduje, kako Ivo Mikec z orožniki razžene shod opozicionalne stranke. In Jelica, ki jasno vidi napačno pot, po kateri ji hodi brat Ivo, ta Jelica, s katero edino moremo simpatizirati — taista Jelica pride in pravi resignirano: „Ivica je pametnejši od nas vseh.“ Marjanović seveda stoji na svojem visokem in

stanejo ljudem še po viharju življenja, če bi hotel narodu kopati grob, da pade vanj obnemogel in izmozgan — a teh namenov bi ne mogli pripisovati z mirno vestjo niti Marjanoviću.

IZ DRUGIH KNJIŽEVNOSTI.

Ecclesiae Lavantinae synodus dioeclesana, quam a. D. 1903 coadunavit Michael Napotnik, princeps - episcopus Lavantinus. Marburgi 1904. Sumtibus pr. ep. Ordinariatus Lavantini. Typis typographiae s. Cyrilli. Str. 918.

BOJ S KRUCI L. 1683.

(Po stari sliki v Ljutomeru.)

nedotakljivem stališču vestnega poročevalca in zasmejal se nam bo veselo in zadovoljno: „Kaj morem jaz za to, če je življenje tako? Taki so ljudje, taka je karijera — in kako naj bo njena slika drugačna? Jaz, gospôda, tega ne odobravam, le kot zanesljiv pisatelj slikam in posnemam. Življenje je tako in taka je velika umetnost življenja.“ Prepirati bi se mogli o tem, ali je res življenje tako, kot nam ga je narisal Marjanović. A tudi če je tako, bi smel dosleden človek ostati v tej struji „velike umetnosti življenja“ le tedaj, če bi hotel namenoma in sistematično ubijati v ljudeh zadnje ostanke moči in energije, če bi hotel dosledno moriti tiste nežne in redke cvetke idealizma, ki po-

— Ta obširna knjiga, spisana z najskrbnejšo natančnostjo, obsega obširen popis škofijske sinode, v katerem so zlasti pomenljivi sinodalni sklepi, ki določujejo pravila za vse cerkveno življenje v lavantinski škofiji. Tu so vzorna navodila za čitanje Sv. pisma, o pravi in napačni reformaciji, o verskem odpadu, o socialnem vprašanju in raznih načinih, kako se udeležuje cerkev njega rešitve. Posebno važna in času primerna so določila o krščanski demokraciji in o delu med ljudstvom, o katoliški organizaciji, o boju proti alkoholizmu, o raznih katoliških društvih. O bogoslužju je določeno vse z največjo natančnostjo, kakor tudi o duhovnem uradovanju. Knjiga je res spomenik